

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.878 van 7 juni 2000
in de zaak A. 80.374/X-8446.**

In zake : 1. Marina APERS,
2. Willy SAMOY,
3. Paul VAN BROECK,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. STORME,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Verenigingsstraat 28

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

tussenkomen de partij :

het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten D. D'HOOGHE, J. BOUCKAERT en
B. SCHUTYSER,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marina APERS,
Willy SAMOY en Paul VAN BROECK op 23 september 1998
hebben ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van :

1. het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 1998
tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering
van 17 oktober 1988 tot aanwijzing van de speciale
beschermingszones in de zin van artikel 4 van de
richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979
inzake het behoud van de vogelstand, bekendgemaakt in
het Belgisch Staatsblad van 25 juli 1998 "in zoverre
het in art. 1 een wijziging (inkrimping) aanbrengt in

- de zone 'Schorren en polders van de Beneden-Schelde' in de gemeente Beveren (,) meer bepaald (...) de inkrimping van een zgn. vogelrichtlijngebied en/of habitat in de zin van de desbetreffende Europese richtlijnen";
2. het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 1998 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 8 augustus 1998 "in zoverre het bijgevoegde ontwerpplan tot gedeeltelijke herziening van het gewestplan St-Niklaas-Lokeren wordt vastgesteld voor wat betreft de gemeente Beveren (art. 1 van het besluit) en voor zover de aanleg van het Deurganckdok van algemeen belang wordt verklaard (art. 3 van het besluit)";
 3. "het besluit van de Vlaamse regering dd. 23 juni 1998 tot wijziging van de aanwijzing als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn van het gebied nr. 6 Schelde- en Durme-estuarium (...) in zoverre het de aanwijzing van bepaalde delen van het gebied nr. 6 'Schelde- en Durme-estuarium' als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn ongedaan maakt.";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 20 april 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 mei 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. STORME, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaten H. SEBREGHTS en Y. LOIX, die verschijnen voor de verwerende partij, en van Advocaten J. BOUCKAERT en B. SCHUTYSER, die verschijnen voor de tussenkomen- de partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN met een verzoekschrift van 25 november 1998 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat verzoekende partijen de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van drie beslissingen in één verzoekschrift verantwoorden als volgt :

"Deze beslissingen zijn nauw samenhangend, aangezien ze alle strekken tot realisatie van éénzelfde projekt, nl. het Deurganckdok en de havenuitbreiding op Linkeroever (projekt dat reeds het voorwerp was van de eerder aangevochten beslissing van de Vlaamse regering van 20-1-1998 (...)). Ze zijn niet toevallig op dezelfde dag genomen door dezelfde Vlaamse regering. Het middel dat het meest de grond van de zaak raakt, nl. het vierde middel, zet uiteen dat het dezelfde bepalingen zijn die tegelijk door de drie beslissingen worden geschonden. Bovendien is de ene beslissing precies bedoeld om te proberen de onwettigheid van de andere

op te heffen. Het is dan ook onmogelijk de wettigheid van de tweede bestreden beslissing volledig te beoordelen zonder beoordeling van de wettigheid van de eerste en derde bestreden beslissing. Een van de uitdrukkelijke motieven van de tweede bestreden beslissing is precies om de 'compensatie voor de habitat- en vogelrichtlijngebieden' (beslist in de eerste en derde beslissing) te vertalen in bestemmingswijzigingen. Het nadeel dat door beide beslissingen wordt aangericht is eveneens sterk overlappend.";

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij terecht opwerpen dat de eisen van een goede rechtsbedeling worden miskend wanneer de vordering verschillende voorwerpen heeft, waarvoor verschillende wetten en verordeningen gelden, en die afzonderlijke onderzoeken en debatten noodzakelijk maken; dat een zodanige vordering enkel ontvankelijk is in zoverre het de eerste bestreden beslissing betreft;

Overwegende dat in casu verzoekers in één verzoekschrift de schorsing van de tenuitvoerlegging vorderen van drie beslissingen, met name 1. het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 1998 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 tot aanwijzing van de speciale beschermingszones in de zin van artikel 4 van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, 2. het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 1998 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren, en 3. een beslissing die verzoekers als volgt omschrijven : "het besluit van de Vlaamse regering dd. 23 juni 1998 tot wijziging van de aanwijzing als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn van het gebied nr. 6 Schelde- en Durme-estuarium (...) in zoverre het de aanwijzing van bepaalde delen van het gebied nr. 6 'Schelde- en Durme-estuarium' als speciale be-

schermingszone onder de Habitatrictlijn ongedaan maakt."; dat het eerste bestreden besluit beslist tot de inkrimping van het vogelrichtlijngebied nr. 3.5. (lees: 3.6.) "Schorren en polders van de Beneden-Schelde", aangeduid op de bijlage 13 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988, en tot de uitbreiding van het vogelrichtlijngebied nr. 3.4. (lees: 3.5.) "Durme en middenloop van de Schelde", aangeduid op de bijlage 12 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988, en dit zoals aangegeven op de bijlagen bij het bestreden besluit; dat het tweede bestreden besluit het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren voorlopig heeft vastgesteld, waarbij het tracé van het Deurganckdok als waterweg wordt voorzien, de bestemming van het natuurgebied nabij Doel wordt gewijzigd in "natuurgebied met erfdienstbaarheid", het gebied waar de MIDA-I zone wordt voorzien, wordt bestemd tot industriegebied, het agrarisch gebied rond Doel, het woongebied en het woonuitbreidingsgebied van Doel alsmede een strook natuurgebied langs de Schelde wordt gewijzigd in "industriegebied", een bijkomend agrarisch gebied aan de grens van het linkeroevergebied tussen Kioldrecht en Verrebroek wordt voorzien, met hieraan aansluitend een bufferzone, en een aanvullend stedenbouwkundig voorschrift "havenuitbreidingsgebied" wordt vastgesteld; dat blijkens de notulen van de vergadering van de Vlaamse regering van 23 juni 1998 het derde bestreden "besluit" de beslissing betreft van de Vlaamse regering van 23 juni 1998 tot goedkeuring van het in het "Voorstel ter compensatie van het habitat-richtlijngebied 'Schelde- en Durme-estuarium van de Nederlandse grens tot Wetteren'" geformuleerde voorstel tot aanwijziging van de speciale beschermingszone, gebied nr. 6 Schelde- en Durme-estuarium van de Nederlandse grens tot Wetteren met bijhorende kaartbladen ter vervanging van

de kaarten van het gebied nr. 6, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 14 januari 1996;

Overwegende dat, daargelaten de vraag of zoals door de verwerende partij en de tussenkomende partij wordt opgeworpen het derde bestreden "besluit" een "uitvoerbare overheidshandeling betreft die in aanmerking komt om te kunnen worden bestreden met een schorsings- en een annulatievordering", de drie bestreden "beslissingen" werden genomen op grond van drie onderscheiden wetgevingen, meer bepaald de eerste bestreden beslissing op grond van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, de tweede bestreden beslissing op grond van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en de derde bestreden "beslissing" op grond van de richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna; dat zij elk het resultaat zijn van onderscheiden procedures; dat tussen de bestreden beslissingen geen zodanige samenhang kan worden onderkend die toelaat dat bij uitzondering wordt afgeweken van de dwingende vereiste van goede rechtsbedeling dat slechts één vordering per verzoekschrift kan worden ingesteld; dat de opgeworpen exceptie van gebrek aan samenhang gegrond is; dat uit de ontstentenis van samenhang volgt dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging enkel ontvankelijk is wat de eerste bestreden beslissing betreft;

Overwegende dat de verwerende partij voorts opwerpt dat de vordering eveneens niet ontvankelijk is wegens gebrek aan belang; dat de tussenkomende partij dezelfde exceptie opwerpt;

Overwegende dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die

excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers vooreerst laten gelden dat de ervaring in dit land leert dat het uiterst onwaarschijnlijk is dat bij werken van dergelijke omvang die onwettig zouden worden bevonden, en niet zijn geschorst, de schade achteraf wordt hersteld, dat er niet alleen talloze nutteloze en/of onwettige bouwwerken nooit zijn afgebroken, maar dat ook het herstel van aangetaste natuurgebieden, en zelfs de loutere compensatie ervan zelden wordt gerealiseerd; dat verzoekers vervolgens hun nadeel uiteenzetten als volgt :

"1. Verdwijnen van Doel-dorp, wettelijk en omwille van de rechtszekerheid aangeduid als woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

De bestreden beslissingen beogen enkel en alleen de uitvoering mogelijk te maken van de principiëbsbeslissing van 20-1-1998 en met name de aanleg van het Deurganckdok en de havenuitbreiding MIDA I en MIDA II door de uitvoering waarvan het woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde van Doel - en daarmee ook de bewoonbaarheid van de woningen van eerste en tweede verzoekers - onherstelbaar en onomkeerbaar worden beschadigd. De opspuiting en aanleg van industriezones in het polderlandschap ten Noord-Westen van het Doeldok (de zgn. twee MIDA-zones - Maritime Industrial Development Areas), de inplanting

van industrie in die gebieden, de wegenontsluiting, de verkeerstoename e.d.m. maken Doel en omgeving inderdaad onleefbaar;

In bijlage 6 van de aan de beslissing van 20-1-1998 voorafgaande nota aan de Vlaamse regering ("Containerdok-west : samenvatting leefbaarheidsstudie Doel") komt men tot volgende conclusie :

'Er dient dan ook besloten te worden dat de leefbaarheid van Doel bij uitbreiding van de Waaslandhaven boven het Doeldok niet verder kan worden gegarandeerd'.

De beslissing van 20-1-1998 stelt verder vast (onderdeel 1.4) 'dat de leefbaarheid van de gemeente Doel ingrijpend wijzigt door de bouw van het Containerdok-West : de leefbaarheid van de deelgemeente Doel niet kan gewaarborgd worden en verder achteruit gaat naarmate de industrialisatie voortschrijdt'.

Gezien deze vaststellingen in die voorafgaande beslissing zelf staat de ernst en onherstelbaarheid van de schade die de bestreden beslissingen, die daarvan de uitvoering vormen, zullen aanrichten buiten twijfel. De genoemde beslissing van 20-1-1998 wijst op de sterk verminderde leefbaarheid die zal voortvloeien uit de geluidshinder, de (nachtelijke) lichthinder, de verkeersoverlast, de luchtvervuiling, en de vernieling van de natuurlijke en landschappelijke omgeving.

Een dergelijke ernstige aantasting van de leefbaarheid en het woonklimaat van de verzoekers vormt op zichzelf een ernstig nadeel in de zin van art. 17, 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Het gaat hier niet in de eerste plaats om een financieel nadeel (dat immers nog herstelbaar zou kunnen zijn), maar om de menselijke en morele schade die aan verzoekers en alle betrokkenen wordt aangericht.

Opvallend hierbij is ook het rad dat de burger in het algemeen en verzoekers in het bijzonder voor de ogen wordt gedraaid in verband met de 'tweede maritieme toegang voor het Linkerscheldeoevergebied', een eufemistische benaming voor het volledig doen verdwijnen van Doel onder een nieuwe sluis. De bedoeling is om Doel te doen verdwijnen, maar vermits men dit niet rechtstreeks durft te zeggen, neemt men eerst beslissingen die vanaf de eerste fase het leven aldaar onmogelijk moeten maken.

2. Ernstige en onherstelbare schade aan het leefmilieu i.h.b. aan de vogelrichtlijn- en habitatgebieden.

Zie hierboven bij de uitwerking van het belang.

Daaraan kan nog worden toegevoegd dat de eerste en derde bestreden beslissing de mogelijkheid om herstel in natura af te dwingen van de nu reeds bestaande aantasting van habitat nr. I genaamd het "Groot Gat"

(tevens Ramsar-gebied) definitief tenietdoet, want dit habitat valt formeel weg uit het vogelrichtlijn-gebied en uit het habitatgebied, terwijl dat de enige bescherming ervan vormde (het gebied was en is planologisch niet gelegen in een groengebied).

3. Verdwijnen van landbouwgebied en verminderde leefbaarheid van het dorp Kioldrecht.

Door de uitvoering van de eerste en derde bestreden beslissing zal ook het landbouwareaal van derde verzoeker onherstelbaar worden beschadigd. Het van algemeen belang verklaarde projekt (derde beslissing) voorziet namelijk een snelle inname van de gronden in de zone genaamd MIDA-I en een opspuiting van deze gronden. Ook de gronden die niet als eerste worden opgespoten zullen door verdroging grote schade ondervinden.

Ook het woonklimaat in Kioldrecht, woonplaats van derde verzoeker, zal onomkeerbaar worden aangetast door het van algemeen belang verklaarde projekt.

Door de uitvoering van de bestreden beslissingen zal het woongebied met kulturele, historische en/of esthetische waarde van Doel - en daarmee ook de bewoonbaarheid van de woningen van eerste en tweede verzoekers - onherstelbaar en onomkeerbaar worden beschadigd. De opspuiting en aanleg van industriezones in het polderlandschap ten Noord-Westen van het Doeldok (de zgn. twee MIDA-zones - Maritime Industrial Development Areas), de inplanting van industrie in die gebieden, de wegenontsluiting, de verkeerstoename e.d.m. maken Doel en omgeving inderdaad onleefbaar.";

Overwegende dat verzoekers onder de hoofding "IV. BELANG VAN VERZOEKENDE PARTIJEN - DREIGING VAN ONHERSTELBAAR NADEEL", waarnaar zij in hun uiteenzetting betreffende het "ERNSTIG EN MOEILIJK TE HERSTELLEN NADEEL" verwijzen, uiteenzetten wat volgt :

"C. Nadeel dat verzoekers leiden door de vernietiging van deze gebieden in het bijzonder en de uitvoering van het projekt Deurganckdok en havenuitbreiding MIDA I en II in het algemeen

1. Verzoekers nr. 1 en 2 zijn inwoners van Doel, en zijn dus rechtstreeks in hun eigendom of woon- en leefmilieu getroffen door de bestreden beslissingen. De eerste en derde bestreden beslissing beogen immers de opheffing van belemmeringen voor de vernietiging van een natuurgebied in de onmiddellijke omgeving van hun woongebied; de drie bestreden beslissingen beogen uitdrukkelijk de voorwaarden te scheppen voor de uitvoering van een projekt (Deurganckdok en havenuitbreiding) dat volgens de principesbeslissing van

20-1-1998 de leefbaarheid van Doel aantast door de beslissing, dit weliswaar in toenemende mate, doch in voldoende mate vanaf de eerste fase die door de algemeen-belang-verklaring en inkrimping van het vogelrichtlijngebied nu reeds mogelijk wordt. De eerste en derde bestreden beslissingen strekken er inderdaad enkel toe om de uitvoering van de beslissing van 20-1-1998 mogelijk te maken, beslissing die volgens de in die beslissing zelf gedane vaststellingen de leefbaarheid van Doel aantast, en die kadert in het plan tot volledige vernietiging van Doel waarvan de wil ook blijkt uit de derde bestreden beslissing.

Verzoeker nr. 1 woont te Doel sedert 1962, met haar echtgenoot alsmede twee kleine kinderen (circa 8 en 4 jaar). Verzoekster is des te meer getroffen daar ze voorheen reeds onteigend werd en uit haar huis gezet door de bouw van de Waaslandhaven op het grondgebied van Kallo.

Verzoeker nr. 2 woont te Doel sedert 1982 en bewoont het huis met zijn echtgenote. Verzoeker heeft drie kinderen. De echtgenote van verzoeker nr. 2 is in het verleden reeds tweemaal onteigend ten gevolge van de bouw van de Waaslandhaven en dreigt nu een derde maal van haar woning te worden beroofd.

2. Verzoeker nr. 3 is eigenaar van gronden in de Arenbergpolder die met onteigening, opspuiting of minstens verdroging bedreigd zijn door de (...) bestreden beslissingen mogelijk gemaakte werken (met name door de uitbouw van de MIDA-zone en het besluit tot inname van de gronden). Zijn eigendom (sectie E nr. 215) blijkt uit stuk 2A. Aanpalend aan deze grond in eigendom pacht verzoeker nog de gronden sectie E nrs. 213 (1ha 89a 20ca) en 214 (1ha 74a 21ca), zodat hij aldaar een aaneengesloten landbouwgrond uitbaat van 5,33 ha.

Verzoeker nr. 3 is eveneens in zeer ernstige mate in zijn woonklimaat en leefmilieu getroffen doordat de eerste en derde bestreden beslissing er enkel en alleen toe strekken om de uitvoering van de beslissing van 20-1-1998 mogelijk te maken, beslissing die volgens de in de beslissing zelf gedane vaststellingen vereist dat de overige polderdorpen (andere dan Doel), waaronder Kieldrecht (woonplaats van verzoeker nr. 3) worden gebufferd omwille van de aantasting van hun leefbaarheid door het goedgekeurde en van algemeen belang verklaarde projekt.";

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de vordering tot schorsing enkel ontvankelijk is wat betreft de eerste bestreden beslissing, met name het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 1998 tot

wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 tot aanwijzing van de speciale beschermingszones in de zin van artikel 4 van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand;

Overwegende dat verzoekers' uiteenzetting geen gegevens bevat waaruit zou kunnen blijken dat de onder de punten 1 en 3 aangevoerde nadelen, met name het verdwijnen van Doel-dorp, respectievelijk het verdwijnen van landbouwgrond en een verminderde leefbaarheid van het dorp Kieldrecht, hun rechtstreekse oorzaak vinden in de eerste bestreden beslissing; dat het onder punt 2 uiteengezette nadeel, geput uit "schade aan het leefmilieu i.h.b. aan de vogelrichtlijn- en habitatgebieden", en meer specifiek het argument dat o.m. de eerste bestreden beslissing "de mogelijkheid om herstel in natura af te dwingen van de nu reeds aangetaste habitat nr. I genaamd het 'Groot Gat' (tevens Ramsar-gebied) definitief teniet doet", niet overtuigt; dat immers uit de gegevens van de zaak blijkt dat het "Groot Gat" ingevolge reeds lang uitgevoerde werken ernstig is aangetast; dat een eventuele schorsing dit niet kan verhelpen; dat de niet-schorsing van het eerste bestreden besluit niet tot gevolg heeft dat de kans op herstel "definitief" zou worden uitgesloten; dat evenmin overtuigt het onder de rubriek "IV. BELANG VAN DE VERZOEKENDE PARTIJEN - DREIGING VAN ONHERSTELBAAR NADEEL" uiteengezette nadeel waarnaar wordt verwezen, vermits dit vaag is en beperkt tot algemeenheden die alle neerkomen op de enkele bewering dat de eerste bestreden beslissing louter erop gericht is de voorwaarden te scheppen voor de uitvoering van het project Deurganckdok en havenuitbreiding; dat deze uiteenzettingen evenwel geen duidelijke en concrete gegevens bevatten waaruit een persoonlijk nadeel kan blijken dat verzoekende partijen dreigen te ondergaan ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van genoemde beslissing, met name de

inkrimping van het vogelrichtlijngebied nr. 3.5. (lees : 3.6.) "Schorren en polders van de Beneden-Schelde", aangeduid op de bijlage 13 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988; dat verzoekende partijen in gebreke blijven aannemelijk te maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de eerste bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat wat de eerste bestreden beslissing betreft niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijftuizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven juni tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.